

[P. N. Petersen (Røjle).]

Men hvis man vil spørge, og det var det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen jo ogsaa inde paa, om jeg mener, at en Del af de foreslaaede Forbrugsskatter kunde erstattes med direkte Skatter uden at man derved slagtede Hønen, som lægger Guldæg, vil jeg svare, at jeg er tilbøjelig til at mene, at de allerstørste Indtægter kunde taale en Omdrejning endnu, om det skulde være, da vi jo maa huske paa, at Skatterne føres til Udgift i de Driftsregnskaber, der danner Grundlaget for Skatteansættelsen. Noget andet var det derimod, hvis Regeringen og Lovgivningsmagten fandt paa den Genistreg, at Skatterne ikke maatte føres til Udgift i det Regnskab, der danner Grundlaget for Skatteansættelsen. Saa var der Fare for Guldhønen, men ikke før. Men de almindelige Indtægter, større Indtægter og forholdsvis betydelige Indtægter, kan ikke taale større Skattepaalæg, end de har nu, naar Erhvervslivet skal bygges op igen. Derfor kan vi heller ikke undgaa de saakaldte indirekte Skatter, men vi maa i det længst mulige undgaa de Afgifter, der rammer det almindelige Forbrug, jeg tænker i denne Forbindelse ikke alene paa de tre Forslag, der er til Behandling her, men jeg kunde ogsaa godt tænke mig, at det var betimeligt at undersøge visse Positioner i Toldloven nærmere. Den Mulighed er maaske ikke udelukket, at en saadan Revision til Gavn for det almindelige Forbrug kunde hvile i sig selv, men viser dette sig ugørligt, kunde det maaske tænkes, at en nærmere Undersøgelse af Finanslovsforslaget kunde aabenbare visse uproduktive Udgifter, som uden Skade kunde beskæres.

Nu er det jo almindelig bekendt, at vi har en Skattekommission siddende, og det maa være en naturlig Opgave for denne at forberede en saadan Revision af Toldlovgivningen. Men det haster. Naar de indirekte Skatter nu er naaet op paa et saa fantastisk Provenu som 877 Mill. Kr., maa vi indstille os paa, at det ikke kan blive ved paa den Manér, og at en Lettelse af dette uhyre Tryk vil blive nødvendig. Denne Lettelse bør først og fremmest finde Sted paa det jævne, almindelige, livsnødvendige Forbrug, det vil sige, at der bl. a. ogsaa maa finde Lettelser Sted i Toldloven. Det skulde derfor glæde mig, om den højtærede Finansminister kunde give Tilsagn om et Forslag til Revision af Toldloven i Løbet af forholdsvis kort Tid.

Paa Baggrund af det, jeg her har sagt, kan jeg derfor ikke paastaa, at det er med

Glæde jeg anbefaler at stemme for de tre Lovforslag, der her er til Behandling. Der er adskillige mørke Pletter i denne Lovgivning, som jeg kunde ønske fjernet. Men naar mit Parti alligevel er villigt til at medvirke ved Forslagenes Gennemførelse, er det ganske simpelt, fordi vi erkender Nødvendigheden af Samarbejde om Løsningen af de Opgaver, som Tiden og Forholdene nu engang fører med sig.

Men Lovforslagene indeholder jo ogsaa visse Fremskridt, selv om disse nærmest er af teknisk Karakter. Jeg mindes en hel Del vrede Købmænd i 1930, da den kommunale Brændevinsafgift blev afløst. De var irriterede over det Posekiggeri, Nyordningen førte med sig. Nu bliver de 19 000 Købmænd forskaanet for dette, og Spiritusskatten bliver opkrævet dér, hvor Kilderne springer.

Jeg ser heller ingen Grund til at klage over Forlængelsen af de midlertidige Toldafgifter paa Galanterivarer, kinematografiske Films, finere Lædervarer, Fotografiapparater, Grammofonvarer og Tobaksvarer. Det er i hvert Fald ikke Varer, der er absolut nødvendige i det daglige Forbrug i en vanskelig Tid som denne.

Rent lovteknisk set er det endvidere en stor Fordel, at de forskellige midlertidige Bestemmelser nu er samlet under eet, og endelig lægger jeg Vægt paa, at det er en midlertidig Lovgivning, der her er Tale om. Det er kun saare naturligt, at disse Love følger Finansaaret og udløber sammen med dette.

Jeg kan derfor trods alt tilsige mit Partis Medvirken ved Gennemførelsen af disse Forslag.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg takker for den Velvilje, de forelagte Forslag har mødt, for visses Vedkommende fra alle de ærede Ordførere, i andre Tilfælde fra Flertallet af de ærede Ordførere, og skal kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger til det fremførte.

Naar det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen sagde, at Socialdemokratiet ikke var Tilhænger af indirekte Skatter, kan jeg ikke tage denne Udtalelse helt alvorlig, eftersom det socialdemokratiske Parti her i Rigsdagen har været med til at gennemføre og opretholde meget store indirekte Skatter gennem en lang Aarrække. Man kan altid sige, at man hellere vilde have været fri for dette eller hint; men vi maa alle sammen i disse Aar gøre en hel Del Ting, som vi i og for sig hellere vilde have været fri for. Jeg vilde virkelig meget